

Ročník 1973

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka I

Vydána dne 15. ledna 1973

Cena Kčs 1,—

OBSAH:

1. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky v oblasti vnitrozemské vodní dopravy a o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky v oblasti železniční dopravy

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

1

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 24. listopadu 1972

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky v oblasti vnitrozemské vodní dopravy a o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky v oblasti železniční dopravy

Dne 23. června 1972 byla v Berlíně podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky v oblasti vnitrozemské vodní dopravy a Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky v oblasti železniční dopravy.

Podle svého článku 10 vstoupila Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a

vládou Německé demokratické republiky v oblasti vnitrozemské vodní dopravy v platnost dnem 10. října 1972 a tímto dnem vstoupila rovněž v platnost na základě svého článku 33 Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky v oblasti železniční dopravy.

České znění obou dohod se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Cháoupek v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky
o spolupráci v oblasti vnitrozemské vodní dopravy

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Německé demokratické republiky vedeny přáním upevnit a rozšířit spolupráci v oblasti vnitrozemské vodní dopravy v souladu se zásadami Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci v oblasti dopravy a o pasové, celní a jiné kontrole při přestupu státních hranic, podepsané v Praze 21. prosince 1970, se dohodly uzavřít tuto Dohodu.

Za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

vláda Československé socialistické republiky
Dr. Ing. Štefana Šutku
ministra dopravy,

vláda Německé demokratické republiky
Ing. Otto Arndta
ministra dopravy,

kteří se po výměně plných mocí, jež shledali v dobré a náležitě formě, dohodli takto:

Článek 1

(1) Každá smluvní strana umožní plavidlům druhého státu

- vzájemnou vodní dopravu mezi oběma státy a tranzitní dopravu plavidly jedné smluvní strany přes výsostné území druhé smluvní strany do třetího státu a opačně po celkové délce navzájem spojených vodních cest, jakož i překlad zboží;
- vzájemnou osobní lodní dopravu a sportovní plavbu mezi oběma státy po celkové délce svých vodních cest s výjimkou úseků vodních cest uvedených v příloze.

(2) Každá smluvní strana umožní plavidlům technické flotily, jakož i novostavbám plavidel druhého státu, dopravu mezi oběma státy, jakož i tranzitní dopravu přes výsostné území druhé smluvní strany do třetího státu a opačně, po celkové délce navzájem spojených vodních cest.

Článek 2

(1) K zabezpečení plánovaných přeprav zboží mezi oběma státy budou smluvní strany zajišťovat co největší účast vnitrozemské vodní dopravy.

(2) Podmínky spolupráce a vzájemného poskytování dopravních výkonů ve vnitrozemské vodní dopravě, jakož i překlad a skladování zboží v přístavech se stanoví v dlouhodobých a ročních dopravních protokolech, jakož i v podnikových dohodách.

(3) Spolupráce při použití plavidel obou států bude vedena snahou maximálně využívat dopravního prostoru a dosáhnout nejvyšší efektivity v dopravě. V zájmu rozvoje a zlepšování plavebních podmínek budou příslušné orgány obou států úzce spolupracovat a včas si vyměňovat potřebné informace

(4) Provoz osobní lodní dopravy mezi oběma státy se provádí na základě jízdních řádů, které budou odsouhlaseny mezi příslušnými orgány obou států.

(5) Sportovní plavby mezi oběma státy se mohou zúčastnit všechna plavidla, která jsou určena výhradně pro sportovní nebo rekreační účely a jsou poháněna motory nebo pomocnými motory, plachtou nebo lidskou silou; vyjmuta z této dopravy jsou plovoucí zařízení, určená převážně k obývání nebo k dočasnému pobytu.

(6) Plavidla, která přestoupila hranici jednoho státu, nesou na vodních cestách druhého státu svoji státní vlajku.

Článek 3

(1) Plavidla, osoby a zboží jednoho státu nacházející se na výsostném území druhého státu podléhají jeho právním předpisům, zvláště dopravním a bezpečnostním, jakož i předpisům o veřejném pořádku, hraničním, celním, devizovému, zdravotním, veterinárním a fytokaranténním.

(2) Lodní doklady, lodní osvědčení a průkazy způsobilosti osob vystavené příslušnými orgány jednoho státu, jakož i předpisy o počtu a složení posádek plavidel, budou uznávány příslušnými orgány druhého státu.

(3) Příslušné orgány obou států se informují včas o vydání nových a o zrušení nebo změně stávajících právních předpisů, souvisejících s vnitrozemskou vodní dopravou.

(4) Příslušné orgány obou států se vzájemně informují o událostech a zjištěních na svém výsostném území, na nichž měla účast plavidla a k nim příslušející osoby druhé smluvní strany a které mají význam z hlediska udržení pořádku a bezpečnosti a vyžadují provedení výchovných nebo jiných opatření.

Článek 4

(1) Příslušné orgány a podniky obou států poskytují při nehodách a haváriích, na kterých jsou zúčastněny osoby a plavidla druhého státu, nutnou pomoc včetně potřebné pomoci v loděnicích a dílnách.

(2) Při nehodách a haváriích plavidel na vodních cestách a v přístavech obou států platí pro vyšetřování, jakož i pro vyhotovení protokolu předpisy státu, na jehož výsostném území k nehodě nebo k havárii došlo. Příslušné orgány smluvních stran si vzájemně předají protokoly o nehodě nebo havarijní protokoly dotýkající se zájmů druhé smluvní strany.

Článek 5

(1) Podniky vnitrozemské plavby obou států uzavírají ujednání o podnikově technických, ekonomických a sociálních otázkách, o podmínkách pro přepravu zboží, o osobní dopravě, vlečné a tlačné službě, jakož i o vzájemném poskytování pomoci.

(2) Provozní a obchodní zájmy podniku vnitrozemské plavby jednoho státu mohou být zastoupeny na výsostném území druhého státu jeho podnikem vnitrozemské plavby.

(3) Smluvní strany si vzájemně poskytnou právo ke zřízení zastoupení vnitrozemské plavby na výsostném území druhého státu. K provádění komerční činnosti na výsostném území druhého státu je třeba povolení příslušných orgánů této druhé smluvní strany.

Článek 6

(1) Pravidla jednoho státu mohou přistávat na území druhého státu

- a) v přístavech a překladištích, v nichž se provádí nakládka a vykládka zboží;
- b) v přístavech a přistávacích místech, kde nastupují, popřípadě vystupují osoby z osobních lodí;
- c) za účelem odpočinku, sestavování a pobytu lodí na všech místech, na kterých podle vnitrostátních předpisů není zákaz stání.

(2) Ve zvláštních případech, jakými jsou havárie nebo vážná onemocnění osob, je dovoleno přistát také na jiných místech.

Článek 7

Lodní posádky a jejich rodinní příslušníci, jakož i členové posádek sportovních lodí přestupují státní hranice na doklady, které v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvní strany opravňují k překročení hranic.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. Ing. Štefan Šutka v. r.

Článek 8

Veškeré platby a zúčtování vyplývající z provádění této dohody budou prováděny v souladu s ustanoveními platebních dohod, platných pro obě smluvní strany.

Článek 9

(1) Součástí této dohody je příloha uvedená v článku 1, odstavec 1.

(2) Změny přílohy se provádějí ujednáním ústředních státních orgánů obou států příslušných pro vnitrozemskou vodní dopravu.

Článek 10

(1) Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních právních předpisů obou smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny not o tomto schválení.

(2) Současně pozbývá platnost:

- Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o vzájemném používání vnitrozemských vodních cest, jakož i mořských zálivů a zátok pro plavbu, sjednaná v Berlíně dne 15. října 1954 a Závěrečný protokol k této Dohodě;
- Oddíl III. Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci v oblasti dopravy, podepsané v Praze dne 26. března 1965;
- Ujednání mezi ministerstvem dopravy Československé socialistické republiky a ministerstvem dopravy Německé demokratické republiky o dopravě rekreačními loděmi přes hranice, podepsané v Praze dne 26. března 1965.

Článek 11

(1) Tato Dohoda se uzavírá na dobu pět let.

(2) Nevypoví-li jí písemně žádná ze smluvních stran nejpozději šest měsíců před uplynutím této doby, prodlužuje se její platnost vždy o další rok.

Sepsáno v Berlíně dne 23. června 1972 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Německé demokratické republiky:

Ing. Otto Arndt v. r.

PŘÍLOHA

Osobní doprava a sportovní plavba není na výsoštném území Československé socialistické republiky a na výsoštném území Německé demokratické republiky povolena na těchto vodních cestách, popřípadě úsecích vodních cest:

V Československé socialistické republice:

- hraniční úsek na přehradě Skalka na řece Ohři při hranici s NSR
- hraniční úsek na přehradě Lipno na řece Vltavě při hranici s Rakouskou republikou

— hraniční úsek na Dunaji a Moravě při hranici s Rakouskou republikou.

V Německé demokratické republice:

- hraniční vody Odry, Západní Odry a Lužické Nisy
- hraniční úsek Labe s Německou spolkovou republikou
- hraniční vody u Západního Berlína
- pobřežní vody, kromě vnitřních mořských vod v oblasti hraničního pásma Německé demokratické republiky u Baltického pobřeží.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky
o spolupráci v oblasti železniční dopravy

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Německé demokratické republiky, vedeny přáním upevnit a rozšířit spolupráci v oblasti železniční dopravy přes státní hranice v souladu se Smlouvou mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o spolupráci v oblasti dopravy a v pasové, celní a jiné kontrole při přestupu státních hranic, podepsané v Praze dne 21. prosince 1970 (dále jen „Smlouva“), se rozhodly uzavřít tuto dohodu.

Za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

vláda Československé socialistické republiky
Dr. Ing. Štefana Šutku
ministra dopravy,

vláda Německé demokratické republiky
Ing. Otto Arndta
ministra dopravy,

kteří po výměně plných mocí, jež shledali v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

ODDÍL I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Touto dohodou se upravuje železniční přeprava cestujících, cestovních zavazadel, spěšnin a zboží přes státní hranice mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou.

Článek 2

Pojmy používané v dohodě mají tento význam:

1. „pohraniční stanice“ je železniční stanice určená pro bezprostřední styk se železnici druhé smluvní strany;
2. „výměnná stanice“ je stanice určená pro provádění přechodové a přípojové služby;
3. „přechodová služba“ je soubor úkonů železnic, které podle mezinárodních smluv, jimiž jsou železniční správy obou smluvních stran vázány, musí být splněny, aby mohlo dojít k přechodu vozů, zásilek a cestujících ze železnice jedné smluvní strany na železnici druhé smluvní strany;
4. „přípojová služba“ je soubor úkonů železnic, jimiž se podle mezinárodních smluv, kterými jsou železniční správy obou smluvních stran vázány, uskutečňuje přechod trakčních vozidel,

vozů, zásilek a cestujících ze železnice jedné smluvní strany na železnici druhé smluvní strany;

5. „pohraniční tratový úsek“ je část trati mezi státní hranicí a výměnnou stanicí;
6. „vlastnická železniční správa“ je železniční správa smluvní strany, na jejímž území je výměnná stanice,
7. „pracovníci smluvních stran“ jsou pracovníci železničních správ a pracovníci pohraničních; celních, veterinárních, fytokaranténních a jiných příslušných orgánů smluvních stran, popřípadě jiné osoby pověřené těmito orgány k plnění úkolů vyplývajících z této dohody.

Článek 3

1. Železniční doprava se uskutečňuje přes hraniční přechody, které budou mezi smluvními stranami včetně povolených způsobů dopravy dohodnuty zvláště

2. Na každém hraničním přechodu se stanoví pohraniční stanice, která bude stanicí výměnnou. Železniční správy smluvních stran mohou však určit, pokud to vyžaduje plynulé provádění železniční dopravy, na jednom hraničním přechodu dvě výměnné stanice.

3. Pohraniční a výměnné stanice pro jednotlivé hraniční přechody stanoví železniční správy smluvních stran v ujednáních k provádění této dohody.

Článek 4

1. V zájmu zlepšení v odbavování železniční dopravy budou smluvní strany zřizovat na území Československé socialistické republiky a na území Německé demokratické republiky výměnné stanice se společnou kontrolou. Poúle potřeby mohou být na téže železniční trati zřízeny tyto výměnné stanice se společnou kontrolou současně na územích obou smluvních stran.

2. Podrobnosti pro zřízení těchto výměnných stanic a jejich vybavení (čl. 14, odst. 1), stejně jako spolupráce všech orgánů a institucí na těchto stanicích, budou upraveny příslušnými orgány obou smluvních stran ve zvláštních ujednáních.

Článek 5

1. Řízení provozu na pohraničním tratovém úseku náleží železniční správě smluvní strany, na jejímž území tento úsek leží.

2. Vedení vlaků na pohraničním traťovém úseku provádí v přípojové službě železniční správa druhé smluvní strany, pokud nebude mezi železničními správami smluvních stran ujednáno jinak.

Článek 6

1. Smluvní strany jsou oprávněny vyslat do výměnných stanic na území druhé smluvní strany potřebné pracovníky pro výkon a kontrolu odevzdávkové a převjímací činnosti.

2. Železniční strana smluvní strany, na jejímž území výměnná stanice leží, dá pracovníkům druhé smluvní strany k dispozici vhodné místnosti potřebné pro výkon jejich činnosti.

3. Pro zajištění plynulého provozu mohou železniční správy smluvních stran, pokud to považují za nutné, dohodnout, že budou vysílání pracovníci i do jiných stanic nebo dalších železničních služeb.

Článek 7

1. Železniční správy smluvních stran a jejich pracovníci používají ve vzájemném písemném a ústním styku řeč své země. V ujednáních k provádění této dohody mohou být stanoveny výjimky z této zásady.

2. Železniční správy dbají o to, aby jejich pracovníci, kteří vykonávají službu na území druhé smluvní strany, ovládali řeč druhé smluvní strany alespoň v takové míře, aby se mohli dorozumět.

Článek 8

1. Pracovníci, činní ve výměnné stanici a na pohraničním traťovém úseku, jsou povinni jednat a chovat se ve službě i mimo službu v duchu přátelských vztahů mezi oběma státy.

2. Pracovníci železničních správ, kteří konají službu ve výměnné stanici a ve vlacích na pohraničním traťovém úseku na území druhé smluvní strany, vykonávají svou službu v souladu s článkem 8 Smlouvy podle právních předpisů svého státu, pokud se v této dohodě nestanoví jinak.

3. Pracovníci uvedení v odstavci 2 udržují ve služebních místnostech, které jim jsou přenechány k výlučnému používání, pořádek a jsou oprávněni odepřít nepovolaným osobám přístup. Příslušné orgány jsou povinny poskytnout jim na požádání ochranu a pomoc.

Článek 9

1. Pracovníci, kteří vykonávají službu ve výměnné stanici a na pohraničním traťovém úseku na území druhé smluvní strany, požívají stejné právní ochrany, jako státní příslušníci státu, na jehož území se zdržují.

2. Pracovníci uvedení v odstavci 1 jsou vůči druhé smluvní straně osvobozeni podle článku 13 odstavce 2 Smlouvy od všech přímých daní, dávek a poplatků, pokud vzniknou v souvislosti s příjmem z jejich služební činnosti.

3. Pokud není touto dohodou stanoveno jinak, jsou pracovníci železničních správ, kteří vykonávají službu na území druhé smluvní strany, povinni dodržovat právní předpisy tam platné.

4. Pracovníci železničních správ jsou odpovědní za služební provinění, jichž se dopustí na území druhé smluvní strany, svým nadřízeným služebními místům.

5. Železniční správa jedné smluvní strany může žádat odvolání pracovníka železniční správy druhé smluvní strany, činného na území jejího státu. Požadavku je nutno vyhovět.

6. V případě trestního stíhání pracovníka železniční správy na území druhé smluvní strany vyrozumí se okamžitě železniční správa tohoto pracovníka. Zároveň se provedou veškerá nutná opatření k ochraně zájmů smluvní strany, o jejíhož pracovníka se jedná, zejména taková, která zajišťují nerušený výkon služby.

Článek 10

1. Pracovníkům železničních správ se poskytne při akutním onemocnění nebo úrazu na území druhé smluvní strany bezplatná potřebná lékařská péče.

2. V případě nepřítomnosti pracovníka železniční správy jedné smluvní strany, způsobené nehodou, náhlým onemocněním nebo z jiných důvodů na území druhé smluvní strany, je nutno učinit veškerá opatření k zajištění zájmů smluvní strany, o jejíhož pracovníka se jedná, jakož i pro zajištění plynulé dopravy přes státní hranice.

Článek 11

1. Železniční správa každé z obou smluvních stran je oprávněna zřídit na území druhé smluvní strany své generální zastoupení, které zajišťuje věci přepravně-dopravní a neprovádí obchodní činnost. Působnost, jakož i práva a povinnosti generálního zastoupení budou určeny vždy dohodou železničních správ obou smluvních stran se souhlasem příslušných orgánů druhé smluvní strany.

2. Železniční správa každé smluvní strany je v zájmu vlastní služby, jakož i v zájmu přechodové a přípojové služby, oprávněna ustanovit ve výměnné stanici ležící na území druhé smluvní strany svého zmocněnce.

3. Zařízení a předměty vybavení služebních místností, materiál pro opravy a údržbu, jakož i předměty služební potřeby pracovníků určené

pro výměnnou stanici ležící na území druhé smluvní strany, mohou být dováženy a vyváženy bez zvláštního povolení a bez cla a dávek.

4. Předměty stejného druhu, jak je uvedeno v odstavci 3, určené pro generální zastoupení, smějí být bezcelně dováženy a vyváženy podle směrnic, dohodnutých mezi příslušnými orgány smluvních stran.

ODDÍL II

Železnice, pošta a kontrola

Článek 12

1. Obě smluvní strany budou dbát na to, aby přečhodová a přípojová služba byla prováděna plynule a rychle.

2. Železniční správy smluvních stran si vzájemně oznamují všechny potíže, které ztěžují, omezují nebo znemožňují pravidelnou železniční dopravu mezi oběma státy, nebo které by mohly mít nepříznivý vliv na železniční dopravu druhé smluvní strany.

3. Potíže ve výměnné stanici a na pohraničním traťovém úseku odstraňuje železniční správa smluvní strany, na jejímž území vznikly. Železniční správy si poskytují na požádání a za úhradu vlastních nákladů pomoc svými pracovníky, vozidly a materiálem, pokud to dovolí vlastní služba.

Článek 13

1. O zachování bezpečnosti a pořádku ve výměnné stanici a na pohraničním traťovém úseku dbají příslušné orgány státu, na jehož území výměnná stanice a pohraniční traťový úsek leží.

2. Ve vlacích, které jezdí na pohraničních traťových úsecích, vykonává železniční dozor vlakový personál.

3. Vlakovému personálu, konajícímu službu na pohraničním traťovém úseku na území druhé smluvní strany, poskytují příslušné orgány potřebnou pomoc.

Článek 14

1. Pokud nebude dohodnuto jinak, vybavuje výměnnou stanici vlastním nákladem vlastnická železniční správa; přitom bude přihlížet k potřebám vzájemného železničního styku.

2. Železniční správy si vzájemně poskytují úhradu za plné nebo částečné používání staveb a zařízení, které dávají ve výměnné stanici k dispozici pro účely železnice, pošty nebo pro kontrolní orgány druhé smluvní strany.

3. Vzájemné výkony a služby železničních správ smluvních stran, vyplývající z této dohody,

se vyrovnávají naturálně. Pokud to není možné, použije se ustanovení článku 32 odstavce 2.

Článek 15

Vlastnická železniční správa dozírá na stavby a zařízení ve výměnné stanici a na pohraničním traťovém úseku a na vlastní náklady je udržuje a obnovuje.

Článek 16

1. Pro výkon dopravní služby platí předpisy železniční správy, jejíž stanice a trati jsou projížďeny, pokud nebude mezi železničními správami ujednáno jinak.

2. Železniční správy obou smluvních stran sjednají společné zásady pro výkon dopravní služby v železniční pohraniční dopravě, pokud jde o odlišnosti v návěstních a dopravních předpisech obou železničních správ.

Článek 17

Služební železniční telegramy a služební železniční korespondence se dopravují podle mezinárodních smluv, jimiž jsou obě smluvní strany vázány, nebo podle zvláštních dohod mezi železničními správami smluvních stran.

Článek 18

1. Vlaková doprava na pohraničním traťovém úseku se provádí podle jízdních řádů, sjednávaných periodicky mezi železničními správami smluvních stran.

2. Železniční správy smluvních stran zpracují jízdní řády tak, aby odpovídaly potřebám osobní a nákladní pohraniční přepravy, jakož i zájmům pohraničních a celních orgánů, a aby osobní a nákladní vlaky neměly delší zdržení, než kterého je třeba k provedení odevzdávkových a přejímacích úkonů v železniční a poštovní službě, jakož i k pohraniční, celní, epidemiologické, veterinární a fytokaranténní kontrole.

3. Při změně jízdních řádů je nutno oznámit nové jízdni řády pohraničním a celním orgánům nejméně patnáct dnů předem. Těmto orgánům je nutno včas ohlásit každou jinou změnu jízdniho řádu, odřeknutí vlaků, zpoždění vlaků o více než třicet minut a jízdu zvláštních vlaků a lokomotiv přes státní hranici.

Článek 19

Železniční správy smluvních stran si navzájem dovolují vjezd do výměnných stanic a krátkodobý pobyt jednotlivých železničních vozů pro osoby doprovázející zboží, u něhož je nebezpečí výbuchu, zásilky radioaktivních látek nebo zvlášť cenného zboží.

Článek 20

Vozy, přepravní pomůcky, palety, přepravní skříně a kontejnery, jakož i železniční zásilky, se odevzdávají a přejímají podle mezinárodních smluv, jimiž jsou obě smluvní strany vázány, a podle ujednání závazných pro jejich železniční správy.

Článek 21

1. Železniční správy obou smluvních stran stanoví své tarify od státních hranic, popřípadě ke státním hranicím.

2. Tarifní příjmy z přepravy na pohraničním traťovém úseku obdrží železniční správa toho státu, na jehož území pohraniční traťový úsek leží.

Článek 22

1. Železniční správy smluvních stran jsou povinny zřídit a udržovat na území svého státu zabezpečovací a sdělovací zařízení a vedení, potřebná pro vzájemnou železniční dopravu; ve zvlášť výjimečných případech jsou oprávněny uzavřít ujednání odlišná od této zásady. Sdělovací spojení používaná mezi výměnnými a pohraničními stanicemi musí končit v těchto stanicích a nesmějí být propojována na vnitrostátní síť. Výjimkou jsou spoje mezi řídicími dopravními orgány, které se zřizují po vzájemné dohodě železničních správ obou smluvních stran.

2. Pracovníci druhé smluvní strany jsou oprávněni bezplatně užívat pro služební účely sdělovací zařízení vlastnické železniční správy, uvedená v odstavci 1.

3. Používání železničních sdělovacích zařízení druhé smluvní strany pro soukromé účely je nepřipustné.

Článek 23

1. Odevzdávku a přejímání poštovních zásilek mezi poštovními správami obou smluvních stran provádějí ve výměnných stanicích pracovníci těchto správ podle dohod Světové poštovní unie a podle ujednání sjednaných mezi poštovními správami.

2. Výměnu poštovních závěrů mohou provádět podle dohody železničních a poštovních správ smluvních stran také pracovníci železničních správ.

Článek 24

Pro kontrolní orgány ve výměnné stanici na území druhé smluvní strany budou zřízena telefonní spojení s jejich příslušnými službami na území vlastního státu. Druh a rozsah telefonních spojení a zařízení dohodnou kontrolní orgány s příslušnými správami spojů a železničními správami smluvních stran.

ODDÍL III

Ustanovení o překračování státních hranic

Článek 25

Pracovníci železniční správy jedné smluvní strany, kteří jsou určeni k výkonu služby na území druhé smluvní strany, překračují státní hranice s doklady opravňujícími k překročení státní hranice podle vnitrostátních právních předpisů smluvních stran.

Článek 26

Nastupování do vlaků a vystupování z vlaků na pohraničním traťovém úseku je zakázáno. Tento zákaz se netýká pracovníků pohraniční a celní služby, orgánů zajišťujících dopravu a pracovníků železničních správ při výkonu jejich služby.

ODDÍL IV

Ustanovení o odpovědnosti

Článek 27

Za škody a nehody, vzniklé v přechodové a přípojové službě ve výměnné stanici a na pohraničním traťovém úseku, zodpovídá vůči třetím železniční správa smluvní strany, na jejímž území tyto škody nebo nehody vznikly.

Článek 28

Utrpí-li pracovníci železniční správy jedné smluvní strany při výkonu služby nebo na cestě do služby nebo ze služby škodu na území druhé smluvní strany, uhradí ji železniční správa, k níž tyto pracovníci přísluší.

Článek 29

Pro uplatňování vzájemných nároků mezi železničními správami smluvních stran platí tyto zásady:

- za škody způsobené pracovníky železničních správ v rámci plnění jejich pracovních úkolů zodpovídá železniční správa, k níž tyto pracovníci přísluší;
- za škody vzniklé z vadného stavu železničních staveb, zařízení nebo trakčních vozidel je zodpovědná železniční správa, které přísluší správa, údržba a obnova těchto staveb, zařízení a trakčních vozidel;
- odpovědnost za škody, vzniklé z vadného stavu vozů nebo neodborným naložením, se řídí mezinárodními smlouvami, jimiž jsou obě smluvní strany vázány, nebo ujednáními závaznými pro jejich železniční správy;

- d) škody vzniklé vyšší mocí se vzájemně nenahrazují;
- e) byla-li škoda způsobena pracovníky obou železničních správ při plnění jejich pracovních úkolů, anebo není-li možno zjistit, kdo škodu způsobil, odpovídají za ni obě železniční správy stejným dílem.

Článek 30

Železniční správa jedné smluvní strany má právo postihu vůči železniční správě druhé smluvní strany, pokud byla právoplatným rozhodnutím odsouzena k náhradě škody, za kterou je druhá železniční správa podle článku 29 buď zcela nebo částečně zodpovědná. Stejně právo postihu vzniká v případě, kdy se obě železniční správy dohodly, že jedna z nich projedná nároky na odškodnění přesto, že podle článku 29 druhá železniční správa zodpovídá zcela nebo částečně. Smíry, uznání a rozsudky pro zmeškání jsou však, pokud jde o postih, závazné pro druhou železniční správu jen tehdy, když tato předem s nimi projeví písemný souhlas, anebo když se k nim na dotaz železniční správy, která nároky na odškodnění projednává, nevyjádřila ani přes upomínku ve vyžádané, nejméně patnáctidenní lhůtě.

Článek 31

Železniční správy smluvních stran upraví ve zvláštním ujednání k provedení této dohody postup při zjišťování příčin a rozsahu škod.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. Ing. Štefan Šutka v. r.

ODDÍL V

Závěrečná ustanovení

Článek 32

1. K provádění této dohody uzavřou příslušné orgány smluvních stran odpovídající ujednání.

2. Veškeré platby a zúčtování, vyplývající z provádění této dohody, budou prováděny podle platebních dohod, platných pro obě smluvní strany.

Článek 33

1. Tato dohoda podléhá schválení podle příslušných vnitrostátních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost v den výměny nót o tomto schválení.

2. Současně pozbývá platnosti dohoda mezi vládou Československé republiky a mezi vládou Německé demokratické republiky o železniční dopravě mezi Československou republikou a Německou demokratickou republikou, podepsaná v Berlíně dne 24. října 1955.

Článek 34

1. Tato dohoda se uzavírá na dobu pěti let.

2. Nevypoví-li jí písemně žádná ze smluvních stran nejpozději šest měsíců před uplynutím této doby, prodlužuje se její platnost vždy o další rok.

Dáno v Berlíně, dne 23. června 1972 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Německé demokratické republiky:

Ing. Otto Arndt v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Vláda České socialistické republiky**

přijala podle § 2 nařízení vlády ČSR č. 38/1970 Sb. dne 16. srpna 1972 opatření, kterými se mění a doplňuje opatření vlády České socialistické republiky č. 12/1970 Ú. v. ČSR k realizaci ekonomických nástrojů k zabezpečení oblastní proporcionality.

Opatření nabyla účinnosti dnem 16. srpna 1972 a byla uveřejněna v Ústředním věstníku ČSR částka 8—9 ze dne 15. listopadu 1972 pod č. 19 a č. 20 (úplné znění upraveného opatření vlády č. 12/1970 Ú. v. ČSR).

Do opatření lze nahlédnout na odborech oblastního plánování krajských národních výborů a na plánovacích odborech a finančních odborech okresních národních výborů.

Česká plánovací komise a ministerstvo financí České socialistické republiky

vydaly k provedení nařízení vlády České socialistické republiky č. 38/1970 Sb., o ekonomických nástrojích k zabezpečení oblastní proporcionality a opatření vlády České socialistické republiky č. 12/1970 Ú. v. ČSR k realizaci ekonomických nástrojů k zabezpečení oblastní proporcionality a doplňků schválených usnesením vlády České socialistické republiky č. 230/1972 (opatření vlády č. 19/1972 Ú. v. ČSR) pokyny ze dne 1. září 1972 k metodickému a organizačnímu zajištění nařízení a opatření vlády České socialistické republiky o ekonomických nástrojích k zabezpečení oblastní proporcionality.

Pokyny nabyly účinnosti dnem 1. září 1972 a byly uveřejněny v Ústředním věstníku ČSR částka 8—9 ze dne 15. listopadu 1972 pod č. 21.

Do pokynů lze nahlédnout na odborech oblastního plánování krajských národních výborů a na plánovacích a finančních odborech okresních národních výborů.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo v dohodě s Ústřední radou odborů podle § 275 zákonníku práce a podle § 33 odst. 4 vládního nařízení č. 68/1965 Sb., kterým se provádí zákoník práce, výnos ze dne 28. prosince 1972 čj. F V/1-9999/72-9211 (1858), kterým se stanoví odchylný způsob výpočtu průměrného výdělku pro pracovníky organizací, v nichž se uplatňuje racionalizace mzdových soustav.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1973 a zrušil výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí čj. F V/1-2633/72-1112 ze dne 28. dubna 1972, kterým se stanoví odchylný způsob výpočtu průměrného výdělku pro pracovníky organizací, v nichž se ověřuje racionalizace mzdových soustav (reg. v částce 11. ročníku 1972 Sbírky zákonů).

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu práce a sociálních věcí a na ministerstvech práce a sociálních věcí ČSR a SSR.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo v dohodě se Státní plánovací komisí a Federálním cenovým úřadem podle § 53 písm. c) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 39 odst. 4 vyhlášky č. 107/1966 Sb., o dokumentaci staveb, pokyny č. 6 ze dne 28. listopadu 1972 o úpravě rozpočtových nákladů bytových staveb k 1. lednu 1973.

Pokyny nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Pokyny stanoví úpravu rozpočtových nákladů v návrzích obytných rozpočtů, v nabídkových rozpočtech, v obytných rozpočtech a v souhrnných rozpočtech staveb bytových domů (obor 803), včetně všech souvisejících přírůžek a individuálně určených rozpočtových nákladů panelových vozovek v rámci zařízení stavenišť. Úprava rozpočtových nákladů je důsledkem změn velkoobchodních cen železobetonových prefabrikátů oboru 593 od 1. ledna 1973.

Uveřejněny v částce 6 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky ČSR a SSR, ročník IV/1972.

Předseda Státní banky československé

vydal v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **směrnice** ze dne 4. ledna 1973 č. R-9/1973 o změně směrnice generálního ředitele Státní banky československé ze dne 28. prosince 1968 č. 8/1968, kterými se upravují platové poměry pracovníků Státní banky československé (reg. v částce 51/1968 Sb.).

Směrnicemi se provádějí dílčí změny v systému využití platových rozpětí u absolventů škol v prvních letech po nástupu do Státní banky československé.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. února 1973 a jsou k nahlédnutí ve všech organizačních jednotkách Státní banky československé.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a ústředním výborem Českého odborového svazu pracovníků školství a vědy **výnos** ze dne 31. října 1972 č. j. 16 038/72-V/2, kterým se mění výnos ministerstva kultury a informací ze dne 27. července 1967 čj. 8333/67-V/2, o úpravě platových poměrů pracovníků v církvích, náboženských společnostech, ostatních církevních organizacích a na bohosloveckých fakultách.

Výnos doplňuje přílohu č. 2 část A/II o funkci vedoucího koleje (semináře).

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. listopadu 1972.

Do výnosu lze nahlédnout v ministerstvu kultury České socialistické republiky.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem financí ČSR a Českou plánovací komisí podle § 25 odst. 2 zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, **Směrnice o zřizování a činnosti stavebně restaurátorských hutí a skupin** — čj. 18 374/72-VI/1 ze dne 28. prosince 1972.

Směrnice upravují zřizování a činnost stavebně restaurátorských hutí a skupin v oblasti kultury, specializovaných na provádění údržby, konzervace a restaurace kulturních památek, a to jako součást příspěvkové organizace krajského, okresního, popřípadě městského národního výboru.

Směrnice jsou uveřejněny v Ústředním věstníku České socialistické republiky v částce 1, roč. 1973 a ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, sešit 1, roč. XXIX z 20. ledna 1973, a lze do nich nahlédnout na všech odborech kultury krajských a okresních národních výborů, popřípadě v ministerstvu kultury ČSR.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zák. č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, se souhlasem federálního ministerstva práce a sociálních věcí, ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v dohodě s Českým odborovým svazem pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 30. 10. 1972 čj. 914/72-kontr., kterým se mění a doplňuje výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 25. července 1968 čj. 1100/68-org. odb. o platovém řádu pro soudce z povolání, státní notáře, soudcovské, notářské a právní čekatele.

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1973 a je uveřejněn ve Sbírce instrukcí a sdělení ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky v částce 11—12 ročník 1972. Do výnosu je možno nahlédnout na ministerstvu spravedlnosti ČSR a u všech okresních a krajských soudů.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **směrnice** ze dne 26. 7. 1972 čj. LP-210.3-20. 7. 1972, o náplni činnosti středních, nižších a pomocných zdravotnických pracovníků.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1973 a zrušují směrnice č. 33/1967 Věst. MZ o rozsahu oprávnění a náplni činnosti středních a nižších zdravotnických pracovníků.

Směrnice jsou uveřejněny v částce 10 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR pod č. 27/1972 Věst. MZ ČSR a lze do nich nahlédnout v odborech zdravotnictví krajských národních výborů, v odborech sociálních věcí a zdravotnictví okresních národních výborů a v ústavech národního zdraví.

Český úřad bezpečnosti práce

vydal podle § 5 odst. 1 písm. d) zák. č. 174/1968 Sb. výnos ze dne 15. listopadu 1972 č. 23 k zajištění bezpečnosti práce při provozu radiolokátorů.

Výnos upravuje povinnost organizací, provozujících radiolokátory, k zajištění bezpečnosti práce při provozu radiolokátorů.

Výnos se nevztahuje na provoz radiolokátorů na úseku národní obrany.

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1973 a byl uveřejněn v částce 10 roč. 1972 Ústředního věstníku ČSR.

Český úřad geodetický a kartografický

vydal podle § 22 písm. a) zákona č. 46/1971 Sb., o geodézii a kartografii, dne 10. října 1972 pod č. 5467/1972-4 směrnice pro zaměřování změn v mapách evidence nemovitostí.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1973. Je možno do nich nahlédnout u Českého úřadu geodetického a kartografického a u krajských geodetických a kartografických správ.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 2. listopadu 1972 byl v Novém Dillí podepsán Protokol k Obchodní a platební dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Indií ze dne 31. října 1969.

Text Protokolu je uložen v archívu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 7. listopadu 1972 byl v Kolombu podepsán Protokol k Obchodní dohodě podepsané dne 14. července 1972 mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Republiky Šrí Lanka.

Protokol platí od 1. ledna 1973 do 31. prosince 1973.

Text Protokolu je uložen v archívu federálního ministerstva zahraničních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že při příležitosti jednání československo-rakouské smíšené komise ve Vídni dne 7. listopadu 1972 byl mezi ministrem zahraničního obchodu Československé socialistické republiky a spolkovým ministrem obchodu, živnosti a průmyslu Rakouské republiky podepsán Protokol, který podle ustanovení svého článku II vstoupil spolu s přílohami v platnost dnem 1. ledna 1973

Text Protokolu je uložen v archívu federálního ministerstva zahraničních věcí.